TEELE KUMM

Vabade kunstide teaduskond/

Faculty of Fine Arts

Graafika õppetool/

Department of Graphic Arts

2016

PORTFOOLIO

CV

Teele Kumm

Sündinud Eestis 1992

Elab ja töötab Tallinnas

teele.kumm@artun.ee

Haridus

2016 Eesti Kunstiakadeemia, vabade kunstide teaduskond, graafika osakond, BA.

2014 Universitat Polytecnica de Valencia, vabade kunstide teaduskond, Erasmus vahetusõpingud.

Ühisnäitused

2015 Parasiit sulgudes. EKA galerii, Tallinn. Kuraator Marten Esko.

2014 Rundum showcase #3. Turba Keskkool, Turba. Kuraator Ott Pilipenko.

2013 Märkmeid valimistest. BFM, Tallinn. Kuraator Urmas Viik.

2012 Muster 3. Von Krahli teater, Tallinn. Kuraator Tarrvi Laamann.

Publikatsioonid

Elina Kasesalu. Noored eesti illustraatorid (lk 190–192). Kirjastus Paper Cuts, 2014.

LÜHIBIOGRAAFIA

Teele Kumm (sündinud 7. august 1992) on vabakutseline noorema generatsiooni eesti kunstnik. Hetkel omandab ta bakalaureuse kraadi Eesti Kunstiakadeemias graafika erialal. Varasemalt on ta end täiendanud Hispaanias (Universitat Politecnica de Valencia). Kunstnikku huvitavad kultuurilised ja sotsioloogilised muutused ühiskonnas ja indiviidi roll nendes.

KUNSTNIKUPOSITSIOON

Kunst on minu jaoks miski, mis aitab elu olemust ja dünaamikat lahti mõtestada. Tähtsal kohal mu loomingus on keskkond. Mind köidab ühiskonna struktuuride dünaamika, ning inimene seda vormides ja ise vormituks saades. Kuivõrd inimene indiviidina on ainulaadne ja kuivõrd on tegemist vaid eri arhetüüpide eeskujul loodud konstruktsiooniga? Kas emotsioonid on vaid füsioloogiast tulenevad ventiilid või on võimalik ka tundeid õppida ja õpetada?

Oma loomingus olen kasutanud läbivalt mängu kontseptsiooni. Mäng, kui miski, mis koosneb rollidest ja reeglitest, on universaalne süsteem, millele võib paralleele leida ka ühiskonna tasandil. Inimene on oma loomult muutlik. Taasluues pidevalt end ümbritsevat keskkonda, toimub ka paratamatu enese ümberpositsioneerimine ja seeläbi ka rollide ümber jagamine. Näen ühiskonda kui ühtset struktuuri, või miks mitte ka kasutada siin sõna "mäng", mille mikrotasandil on inimene ja makrotasandil poliitika, majandus, usk ja meelsus. Et seda teemat kuidagi hoomatavaks teha, kasutangi oma töödes mängu, kui mikromaailma, mille läbi on vaatajaga lihtsam suhtesse astuda. Luues oma mängu, saan suunata vaatajat, jättes seejuures mängu käigu lahtiseks.

Rääkides mängust ei saa ma jätta rääkimata ka vaatemängust. Mulle pakub huvi vaatleja/mängija positsiooniga manipuleerimine. Kui mäng eeldab aktiivsust, siis vaatemängu keskseks sõnaks on distants. Vaatleja asub mängust väljaspool. Just distantseerumine objektist on miski, mis on tänapäeval tõusuteel ja seeläbi on muutnud ka inimeste meelt ja enese-defineerimist. Aina enam on kaalu rohkem kuvandil, kui sisul endal. Kuvand ei ole enam pelgalt vahend või omadus, vaid iseseisev üksus.

Mu tööd saavad alguse enamasti mingist visuaalsest pildist, mida hakkan

enda jaoks teoreetiliselt lahti seletama. Mingid kujundid või objektid jäävad mind painama ja sealt algabki tööprotsess. Et aru saada, miks just see element või kujund, hakkan esmalt mõtet üleliigsest puhastama, et seeläbi jõuda selle algeteni. Tehnika valik on enamasti sekundaarne ja oleneb otseselt antud teemast. Näen töö tehnikat antud töö osana, seega peab see olema põhjendatud. Teose eksponeerimisel pean silmas, milline on teose positsioon vaatleja suhtes ja kas teos eeldab vaatlejapoolset sekkumist.

Olles puhastanud teema ümbritsevast mürast, üritan teose loomisel jääda võimalikult delikaatseks. Näen oma rolli kunstnikuna mitte looja, vaid viitajana. Oma töös loon ma vaid eeltingimused. Teose üldolemuse loob iga vaataja enesele ise. Nagu ka iga mängu olemus on erinev iga mängija silmis, on ka igal vaatajal oma seos teose ja antud teemaga.

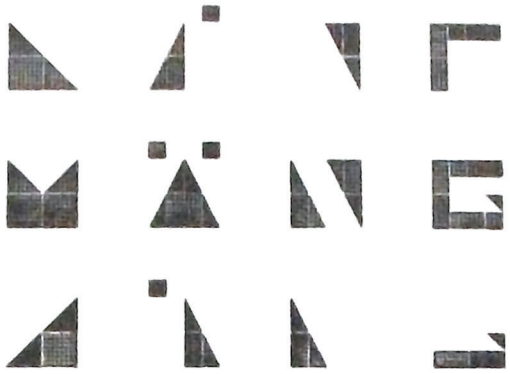

MÄNG

2012, 3-osaline seeria, käsiladu, (594 × 420 mm)

Juhendaja: Eve Kask

Teos kujutab endast tüpograafilist mängu, kus juhuslikuna tunduvate klotside kattumisel tekib sõna, ja millest osade lahutamisel muutub tekst jälle vaid klotsideks.

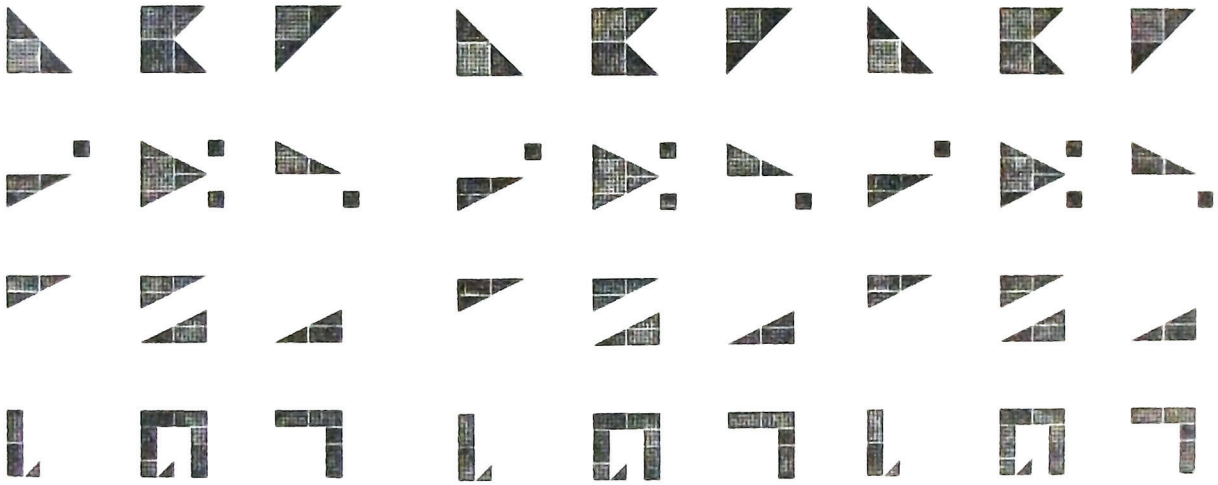

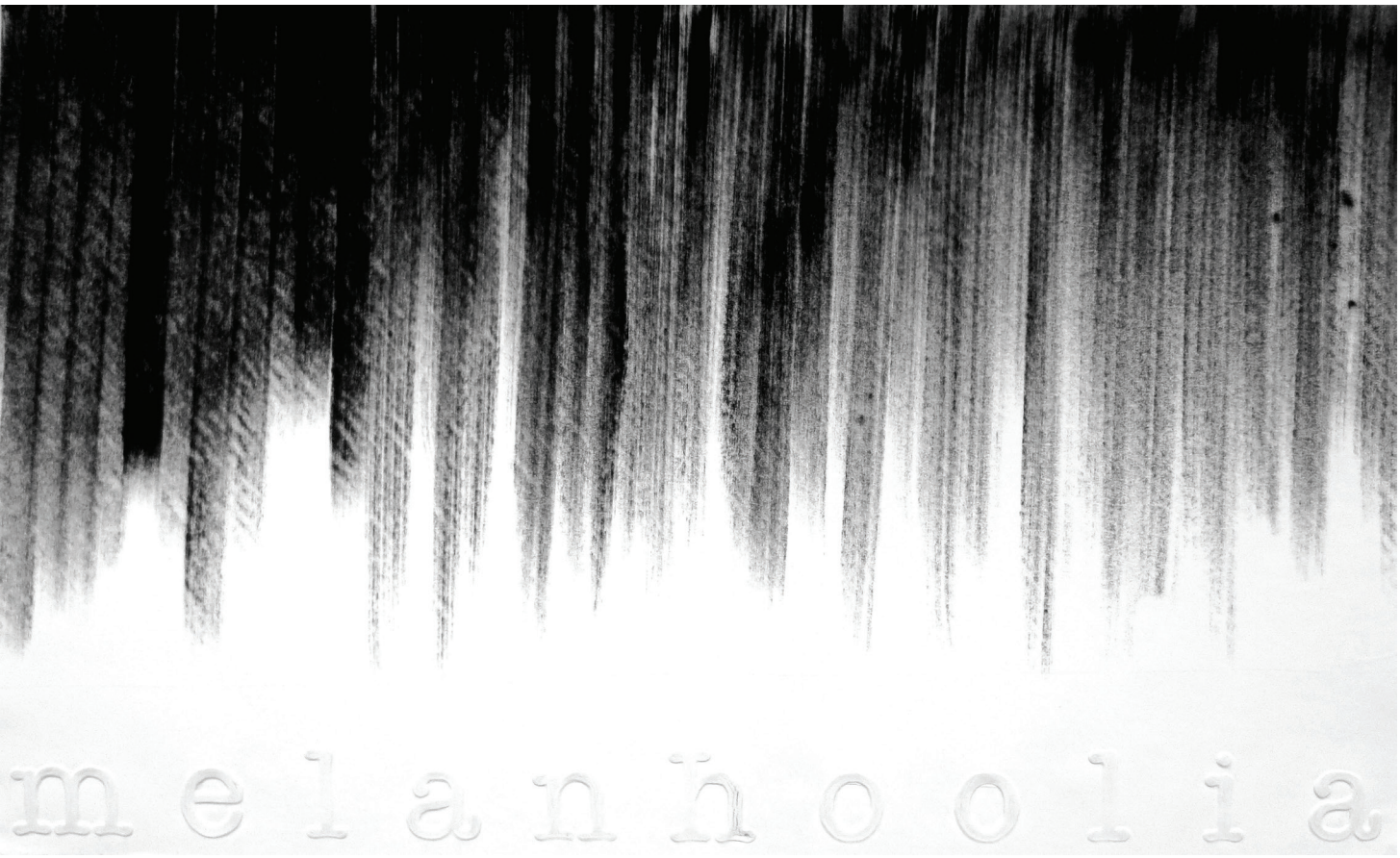

MELANHOOLIA

2013...2015, pimetrükk, inkjet print (925 × 565 mm), heli (0´30)

Juhendaja: Eve Kask

Tegemist on ühe teose edasiarendustega eri aastatel.

◀ Melanhoolia 2012. Print on installeeritud seinale näoga vaataja poole.

▲ Melanhoolia 2013. Print on installeritud seinale näoga seina poole.
Taustal kostub vihmasaju heli.

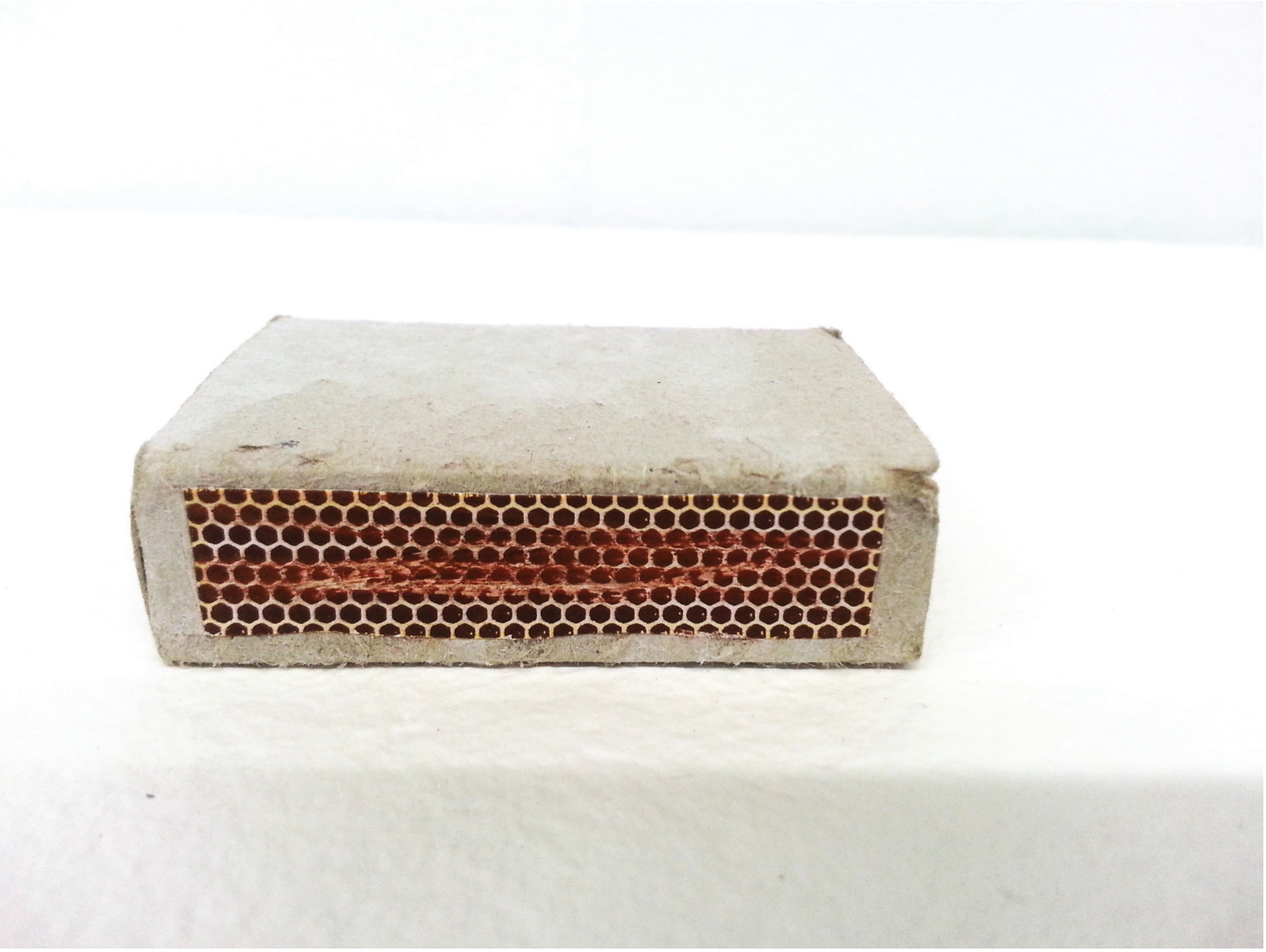

UNUSTATUD ASJAD

2012, tikutops, piimahambad

Juhendaja: Eve Kask

Hambad ja hammaste kogumine on läbi aegade olnud märgilise tähendusga. Hambaid kogutakse ja kantakse erinevatel eesmärkidel: kui eluetapi sümboleid (piimahambad, tarkuse hambad), trofeesid (loomahambad ehetena) või staatuse sümboleid (kuldhambad, *grillz).*

I AM UNTITLED

2015, inkjet print (600 ˣ 600 mm), valguskast, video loop (0´30)

Juhendajad: Eve Kask, Marten Esko

Teos on kombinatsioon eri meediumidest. Valguskast on installeeritud seinale. Klaasi taga on kunstniku moonutatud autoportree, mille all vasakus nurgas on kirjad “like”, “kommentaar”. Läbi ekraani kumab kordav video laadimis-sümbolist.

Teos käsitleb kuvandit kui iseseisvat üksust. Teos sisaldab elemente, mis kutsuvad vaatajat interaktiivsusele, samas pakkumata selleks võimalust.

◀ Näitusevaade. Parasiit sulgudes, EKA galerii, Tallinn.
Kuraator Marten Esko.

▲ Fragment näitusevaatest, kaastekst.

INSIDE–OUTSIDE

SEEST–VÄLJAST

2014, kunstnikuraamat (310 × 390 mm)

(klaas, peegel, tina, vasktraat, alumiinium, siiditrükk)

Juhendaja: Eve Kask

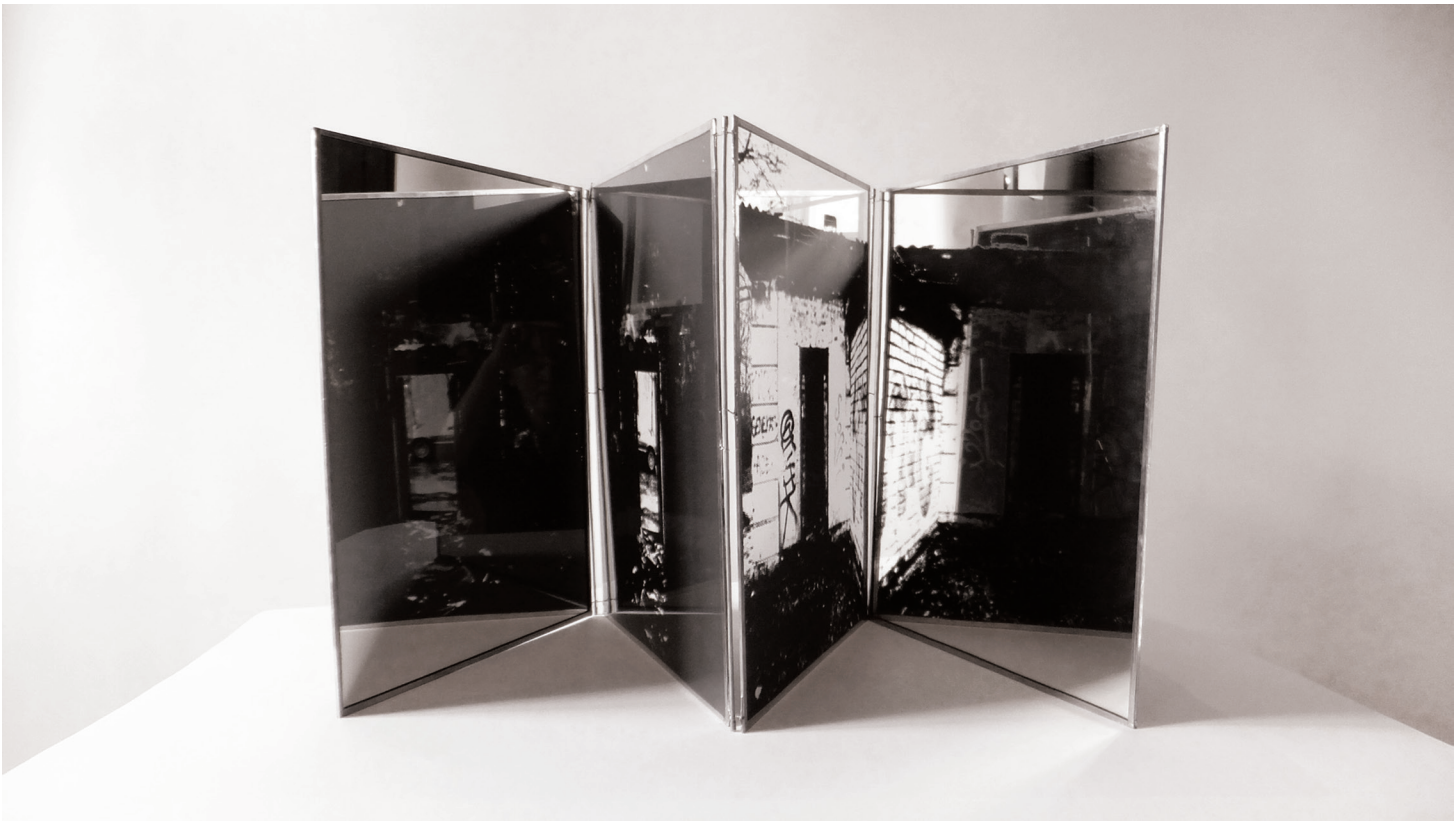

inside
outside

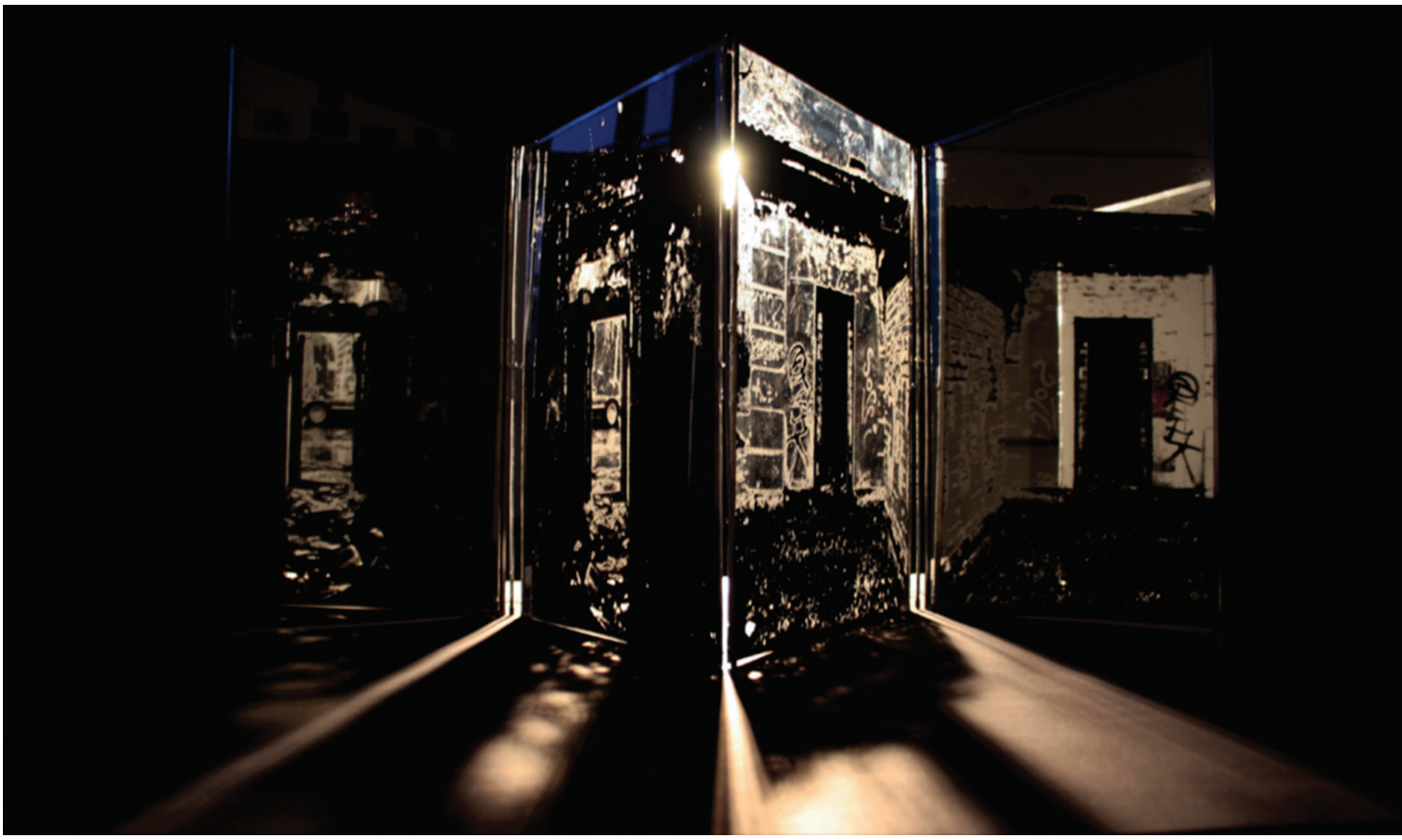

Raamat on asetatud alumisele servale püsti, lehtede vahel 30° nurk. Vaataja näeb läbi raamatu lehekülgede vaateid uksest sisse- ja väljapoole. Lehekülgede asetus tekitab illusiooni ruumist, mis ühendab vaated seest ja väljast. Teos viitab ekraani polaarsetele omadustele.

LINNA GALERII

2014..., 14 puidust raami linnaruumis

Juhendaja: Britta Benno

Teos koosneb neljatestkümnest raamist paigutatuna linnaruumi. Raam om piir, mis on tõmmatud, eesmärgiga eraldada sisemine välimisest. Eraldades tühjust, tekib vaakum, mis loob eelduse millegi uue tekkeks.

Ristiku

24
10

Make Love
Not
WAR
2012
2011

VENTIIL

2013, video (3´32)

Juhendaja: Taavi Piibemann

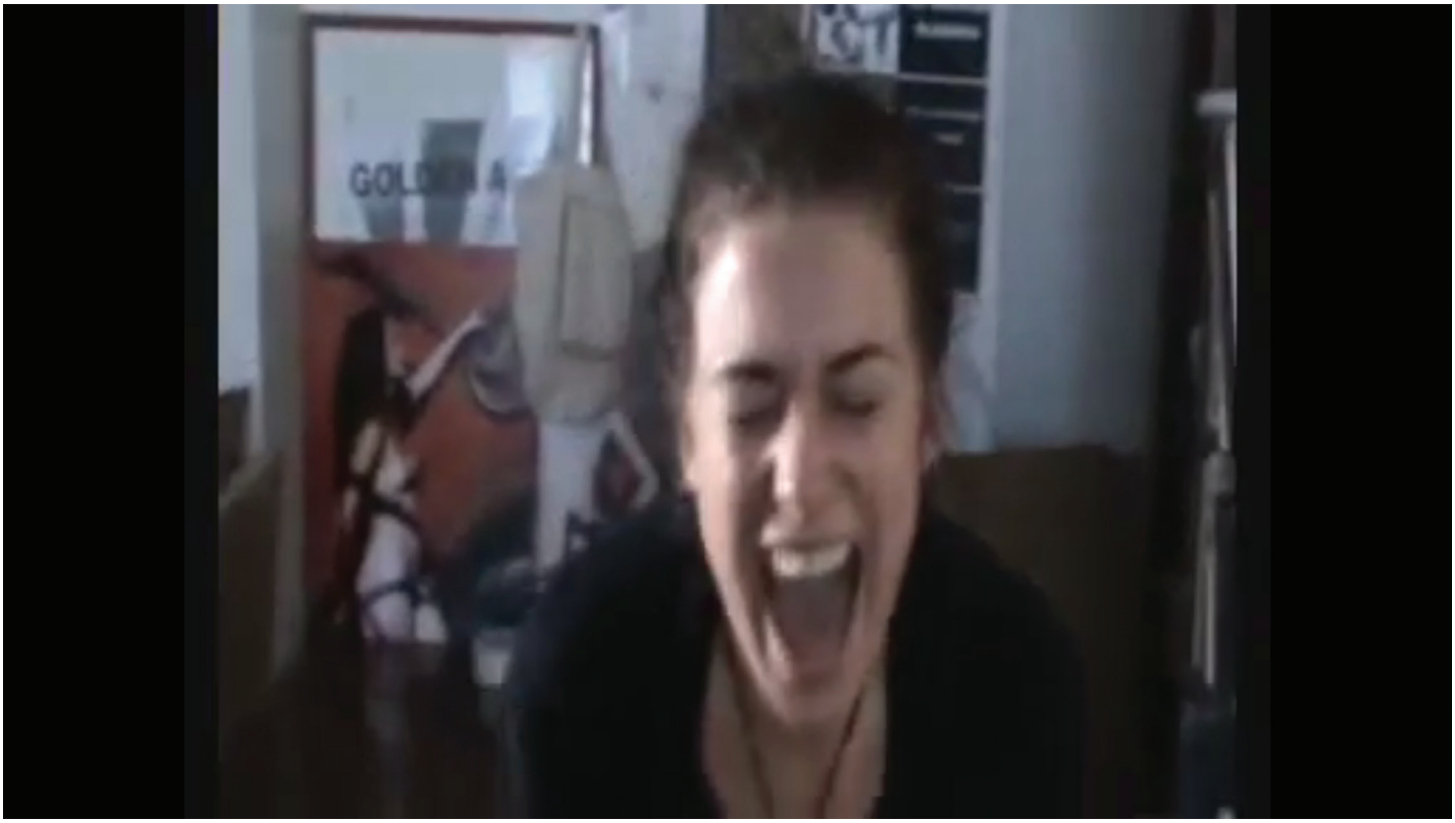

Palusin neljakümne kolmel inimesel end kaamera ees tühjaks karjuda.

Pärast karjet küsisin neilt, kuidas nad end võrreldes varasemaga tunnevad.

1 tundis end halvemini.

1 ei tundnud vahet.

41 tundsid end paremini.

LISAD

Ülevaade joonistustest aastatel 2013-2015.

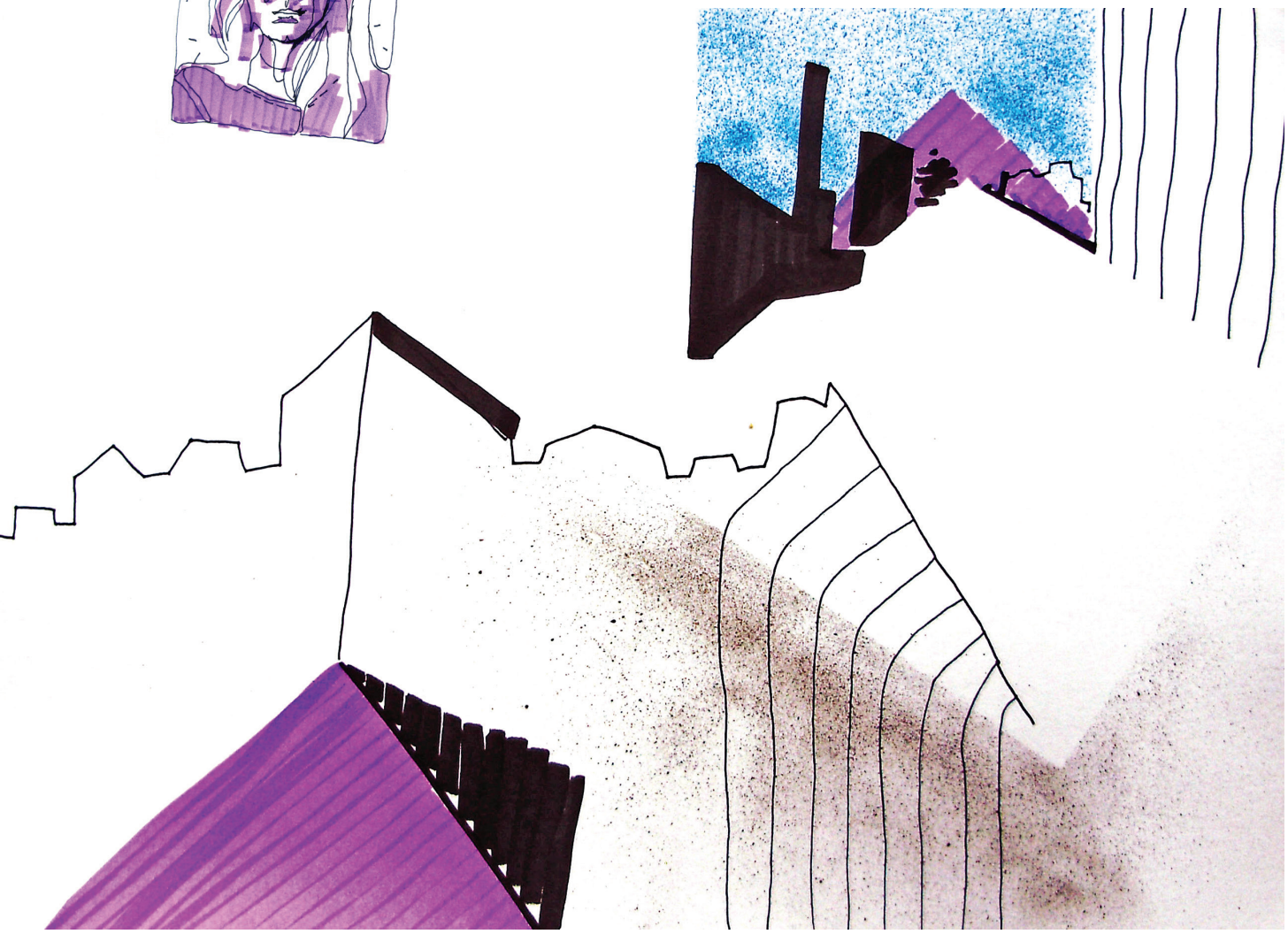

Joonistamine on minu jaoks väljund, mis aitab lahti mõtestada inimeseks olemist. Mind inspireerivad lihtsad elulised olukorrad, asjad ja keskond, kus igapäevaselt viibin.

▲ Selstkond, 2014

◀ Keskkond, 2014

▲ Rodri ja Marco, 2014

▼ Palmimaa, 2014

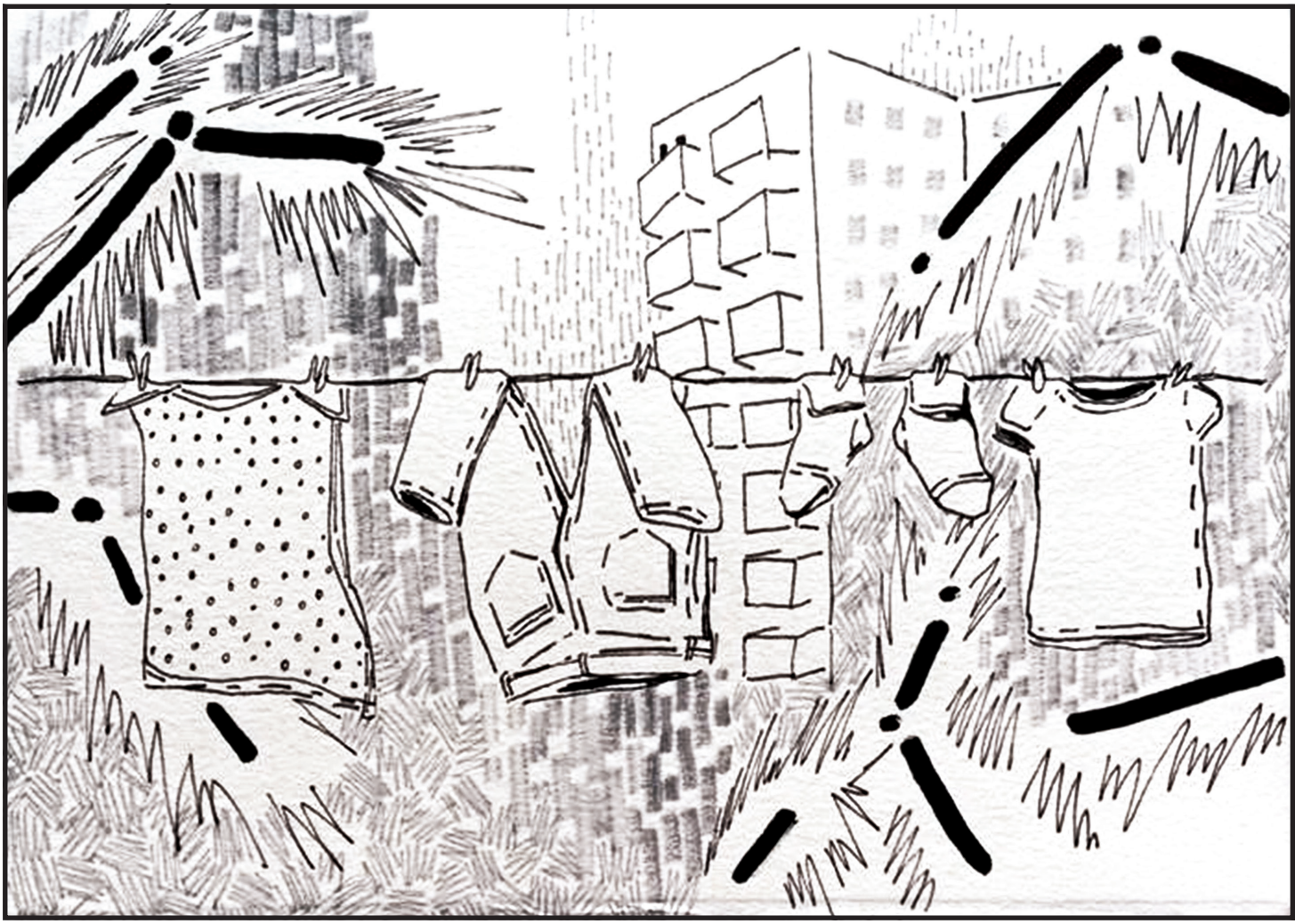

JAWS

◀ Kisjkja, 2015

▼ Autod, 2013

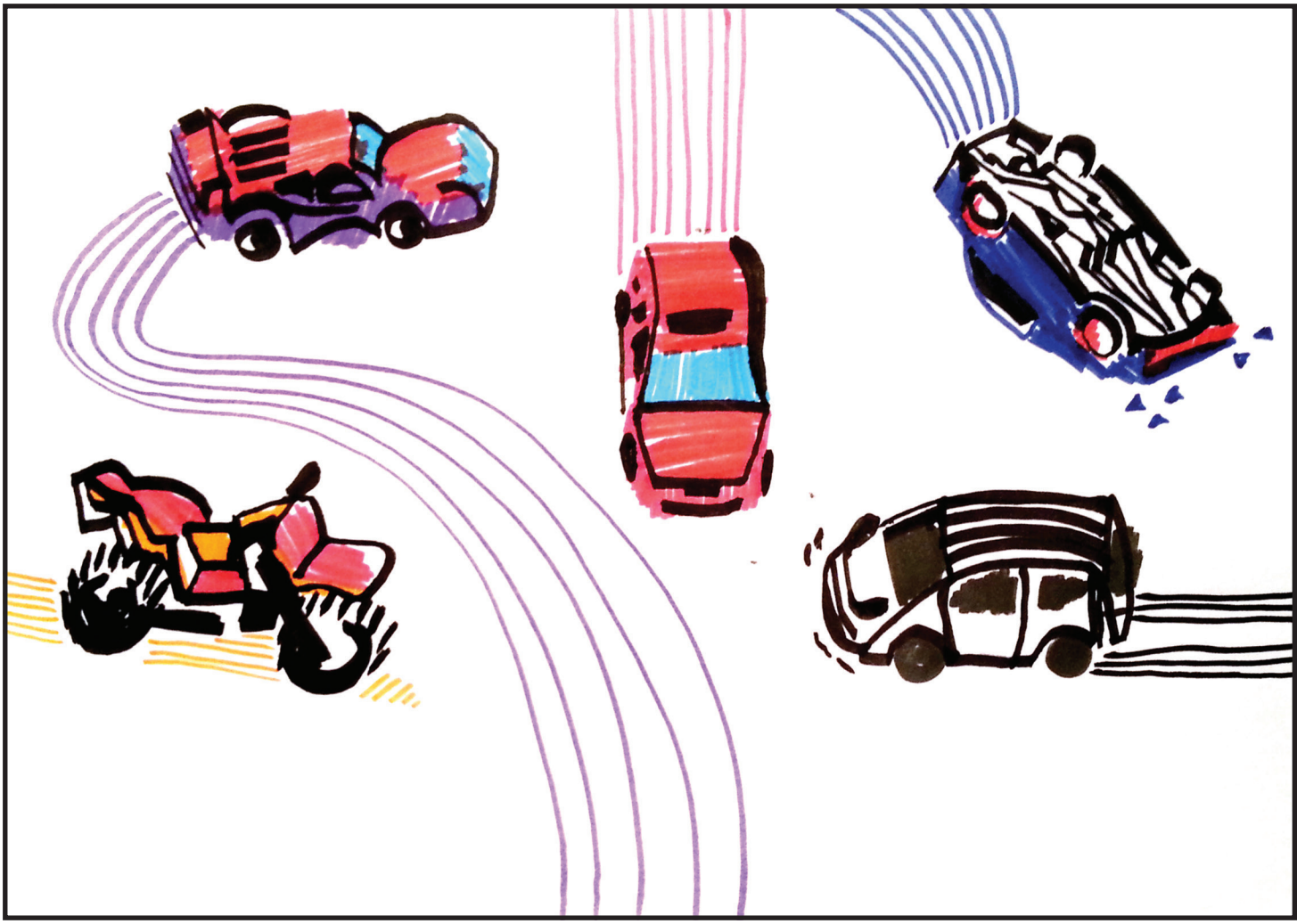

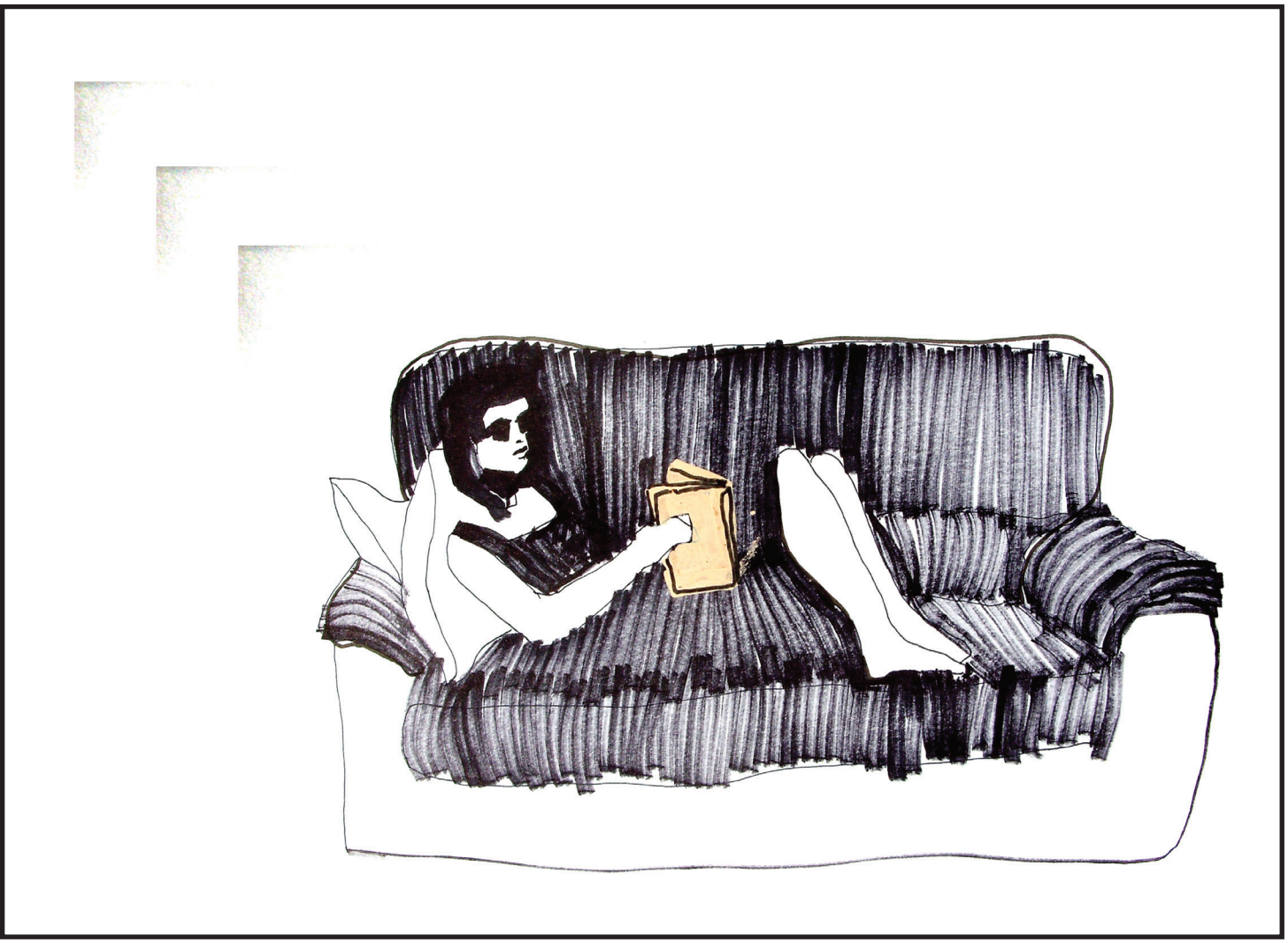

▲ Diiva N, 2014

▶ Jutud, 2015

▲ Siis kui varbad külmetavad, 2014

▶ Perekond, 2013

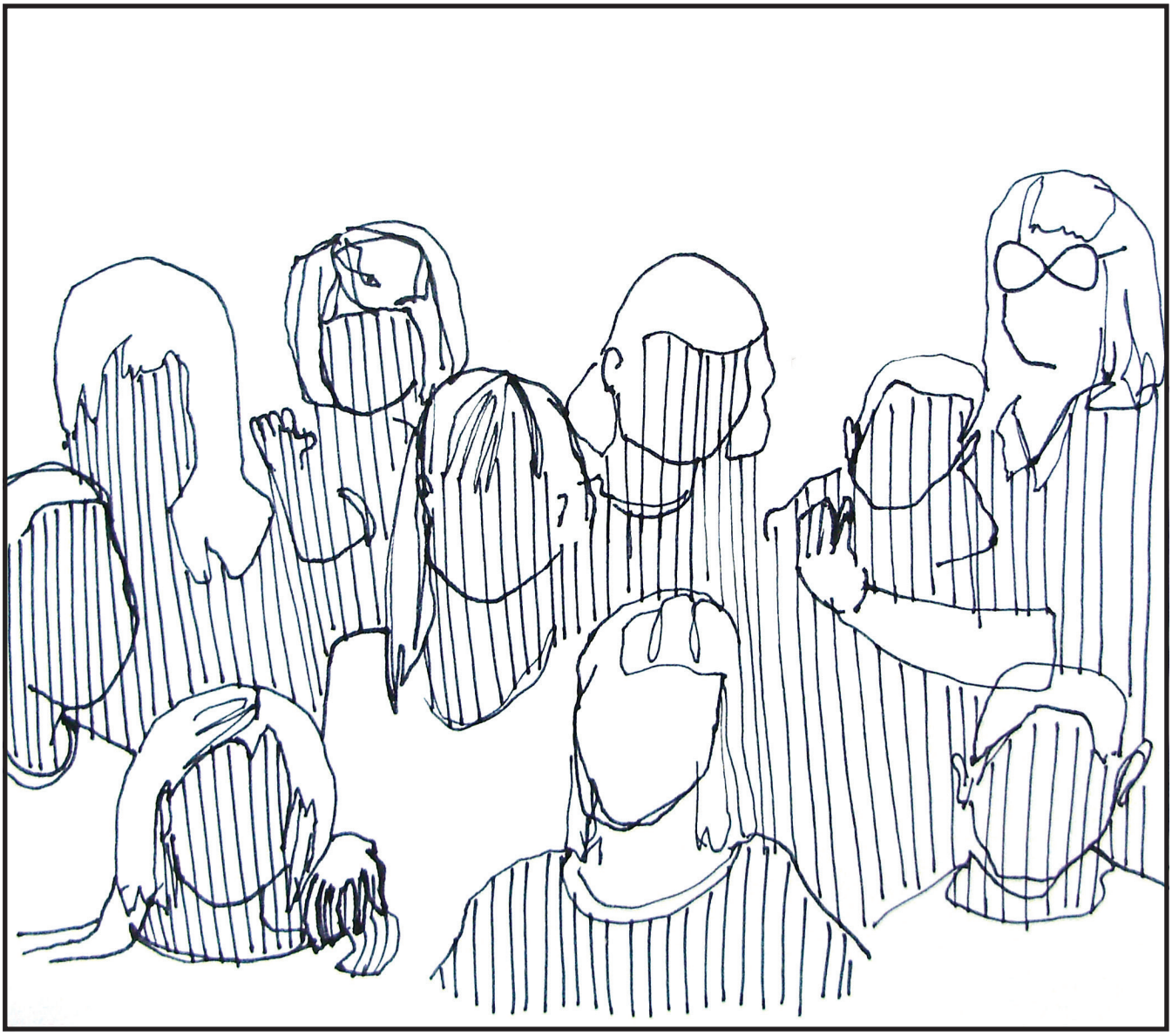

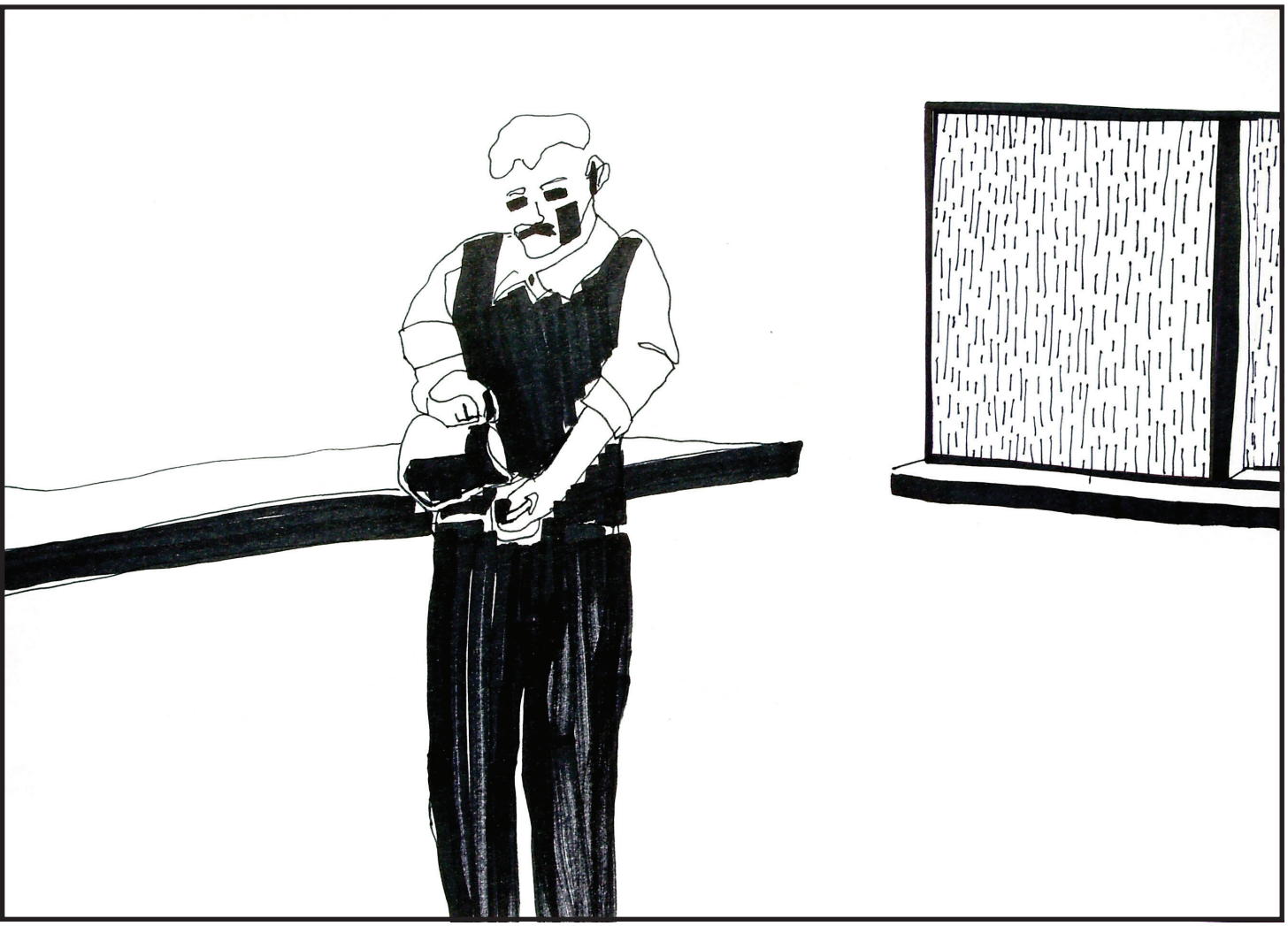

▲ Sombune, 2014

▼ Sool ja pipar, 2014

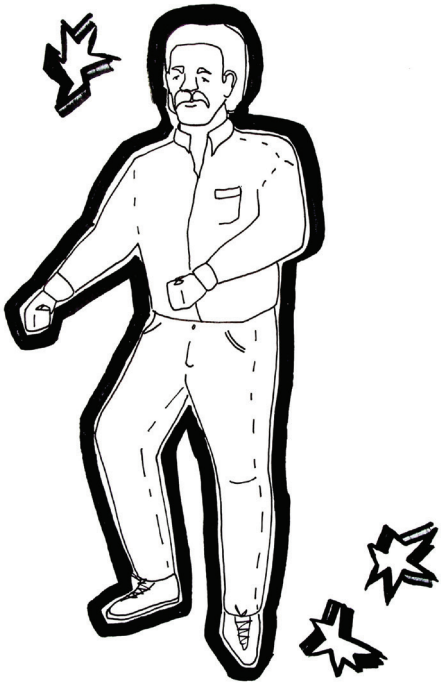

▲ Tants, 2014
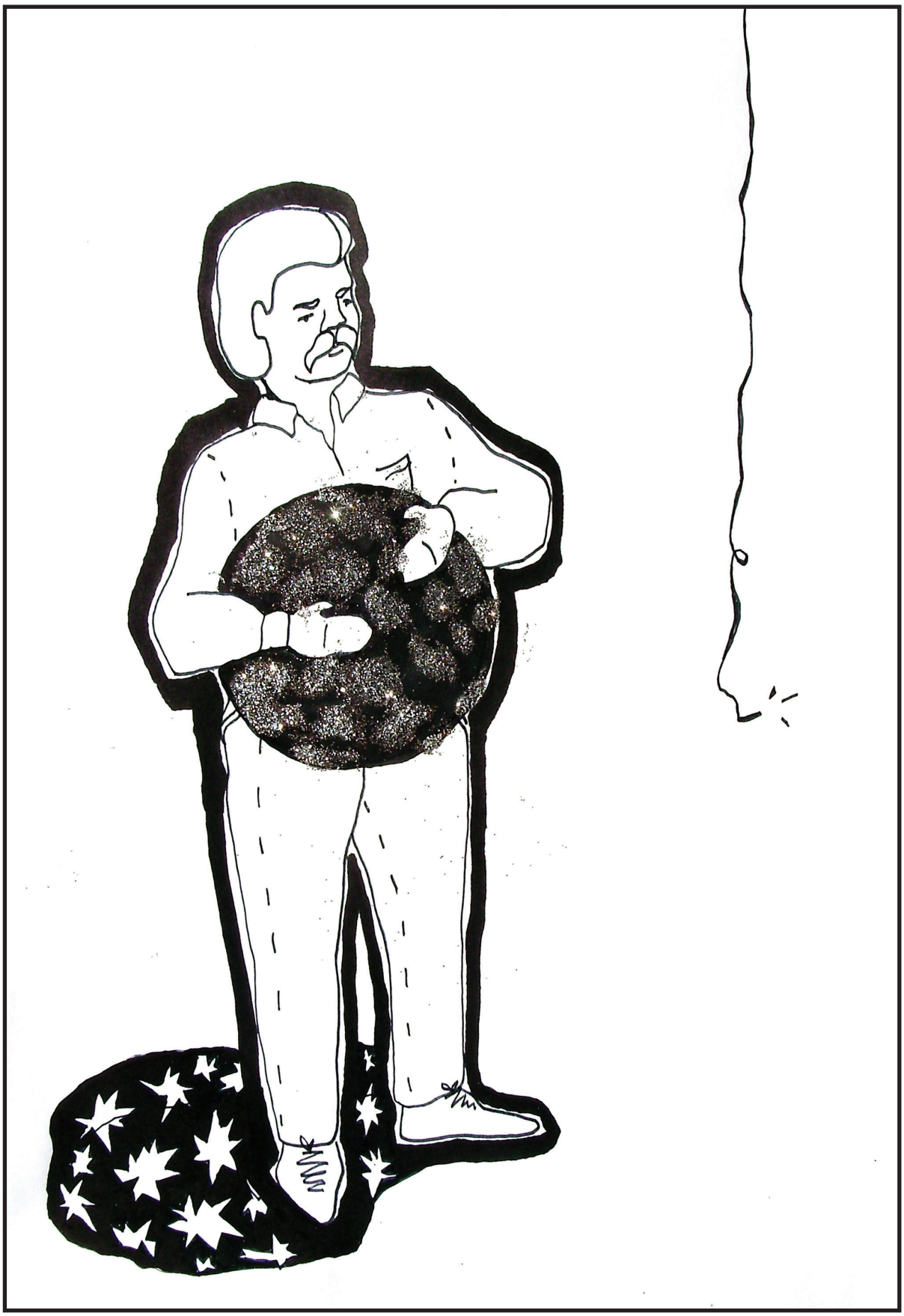
▶ A sa mine otsi oma pidu, 2014